Ч. 133. Львів, второк дня 16. (29.) червця 1909. Річник XIII.

Передплата
на »РУСЛАНА« виносить:
з Австриї:
на цілий рік . . . 20 кор.
на пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . 5 кор.
на місяць . . . 1·70 кор.
За границею:
на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 долярів, або 12 рублів; з висилкою двічи в тижни $5^1/_2$ доляра, або 10 рублів; з висилкою що суботи $4^1/_2$ доляра, або 9 рублів.
Поодиноке число по 10 сот.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Руслановкх псальмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских сьвят о $5^1/_2$ год. пополудни.
Редакция, адміністрация і експедиция »Руслана« при ул. Оссолїньских ч. 11. (партер) (фронт від ул. Тихої). Експедиция місцева в Аґенциї Соколовского г насажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. —
Рекламациї неопечатані є вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по цїні 20 с. від стрічки, а в »Надіслачім« 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Славянофільскі струї.

(△) Другий уже рік, як поміж Славянами в Росиї і в Австриї можна помічати певні змагана до зближеня і єднаня поміж славяньскими народами. Загально відомі змаганя, які вийшли з поміж давного типу московских славянофілів, хоч прибрали для примани назву новославізму. І ось зараз виявило ся, скілько надій можна покладати на таке єднанє, які оно може мати цїли, коли побіч тих давних московских славянофілів станули всякі »істінно-русскіє з Галичини«, як Верґун, Ґлєбовіцкий et cons., або такого рода славянофіли, як люблянський бурмістр, лїберальний Словінець др. Грібар та ческий москвофіл др. Крамарж, що обурював ся змаганєм Русинів до розвитку самостійної і окремішної укр.-руской лїтератури, коли вже мають таке богате письменьство московске з Гоголем і Пушкином.

Виявило ся отже дуже скоро, що державній Росиї, розторощеній Японцями і внутрішною ворохобнею, треба було покріпити ся і тому витягнено давне заржавіле оруже московского панславізму а лише обновлене поверховно, щоби оно тим приманливійше видавало ся для инших Славян в виді новославізму.

Після невдачі з новославізмом і нового, вже полїтично-дипльоматичного погрому Росиї в австрийско сербскім спорі, проявляє ся знов троха відмінна струя славянофільска, яка виходить від т. зв. поступовців московских, на чолї котрих станув проф. Поґодин, прибравши собі за товаришів молодих российских студентів.

Ся струя проявила ся в часї недавного петербурского зїзду славяньского, на котрім знов явили ся Верґун, Ґлєбовіцкий, Дудикевич et comp., побіч них др. Крамарж і Грібар, але як запевняє д. Горленко в »Радї«, що з приводу українсько-білоруской справи поділив ся зїзд на дві частини. Коли дійшло до українського питаня, тодї велика більшість, як запевняє д. Горленко, спочувала справі а ставилась ворожо до реакцийної невеликої меншости. Особливож констит. демократ Славиньский з Волинї, розглянувши становище українського народа до российскої державита до двох инших „руських“ племен, мав висловити такі погляди, що покривають ся вповнї з поглядами українскої суспільности. Крім Славиньского мали ще вельми прихильно до українскої справи промовляти Львов і проф. Поґодин, а навіть ґр. Бобриньский мав захитати ся в своїх симпатиях для Дудикевича.

Небавом після того петербурского зїзду славяньского вибирає ся проф. Поґодин з громадкою студентів »поступовців« в подорож по славяньских землях, завертає спершу до матери руских городів, до Києва, а відтак до Львова. І тут представники народно-демократ. сторонництва, головно редактори »Дїла« витають їх бенкетом і одушевленими промовами.

Мимохіть пригадує ся різка відправа, яку рускі посли перед більш як роком давали тим, що їх запрошували на всеславяньский зїзд до Петербурга, мимохіть нагадують ся ті різкі статї в народно-демократ. орґанї проти славянофільства, а по тих київских і галицких привітах „поступових“ гостий российских стає перед нашими очима недавна спілка укр.-рус. клюбу парляментарного з Славяньским Союзом і злученими з тим Союзом иншими москвичами та Крамаржом і Грібаром, а при всїм тім починає також виснювати ся, чому то в народно демократичнім орґанї повіяло таким протимазепиньским вітром, щоби, борони Боже, не роздратовувати Москалів.

Сї струї вельми цікаві і характеристичні для полїтичного настрою і напряму сучасної полїтики народно-демократичної, що так ще недавно ставила ся різко супроти славянофільства, глядїла піддержки в поступових нїмецких сторонництвах і державно нїмецкім дневникарстві і парляментї, а тепер нараз перекидає ся в напрям зовсїм протилежний, де сходять ся такі живла, як Крамарж-Грібар, Ґлєбовіцкий-Дудикевич.

Правда, що Поґодин з молодими „поступовими“ студентами розгоріли ся бажанєм пізнати українско-руску справу і в сїй хвилї переняли ся сьвятим огнем правди і братолюбія, але чи не будуть се тілько плятонїчні почуваня, котрі згаснуть перед напором першої лїпшої пригоди і відвернуть ся так само, як »поступові« російскі кадети?! Чи се не нове баламутство нашої суспільности, щоби її відвернути від реальної роботи орґанїчної і приспати рожевими надіями!?

Промова посла Пігуляка

в посольскій палатї в буджет. розправі д. 17. червця 1909.

Висока палато! Поміж усїма більшими народами Европи Русини приневолені вести неперечно найтруднїйшу боротьбу о єствованє. Первісну могутну самостійність державну руского народу зруйнувала поганьска повінь татарска, а з того часу добрі християньскі сусїди уживають із свого боку всего можливого, щоби єму не дати двигнути ся. Найзавзятїйшу боротьбу о єствованє приневолені вести 25 мілїонів Українців-Русинів під братнїм славяньским панованєм в Росиї. Подібна сумна доля постигла пів мілїона Русинів в Угорщинї.

Троха лїпше, але не много, поводить ся трем мілїонам Русинів під братним панованєм польского правительства в Галичинї. Лише найдрібнїйша частина 30 мілїонового українско руского народу спромогла собі на Буковинї добути кориснїйші условини єствованя. Не вагаю ся льояльно тут заявити, що наше положенє на Буковинї на сьвітскій области взагалї є лїпше, як наших братів в Галичинї. Народні і середні школи находять ся нинї в наших власних руках, а таким способом ми панами власної своєї долї в будучинї, бо всякий культурний і материяльний розвиток народу опирає ся побіч природної вдачі на інтелїґенциї витвореній школою.

Народна і середня школа у нас в самім єстві річи є национальна, она сповняє свою задачу на широких підвалинах і видасть овочі своєї дїяльности.

Вже нинї се відчуваємо, бо на Буковинї не можна вже тепер перейти до дневного порядку над Русинами, як в Росиї або в Угорщинї і не можна правити нами проти нашої волї як в Галичинї.

Але хоч так сьвітло представляє ся наше положенє в Буковинї на сьвітскій области в будучинї, то за те темний образ представляє ся на церковній нїві.

Австрийске правительство завело для греко-ориєнтальних Русинів на церковній нїві від майже 30 лїт таку систему гнобленя і переслїдованя, як не можна собі гіршої уявити. Ся хвиля часу призначена на мою промову заборонює менї розвинути цїлий темний образ нашого пололоженя в буковиньскій греко ориєнтальній архідиєцезиї, на се не висталоб 20 годин, а не то вже 20 хвиль, менї визначених.

Але по що зображувати тут усї наші страданя?

І так нїчо нового звідси не вийде, бо форми национального гнобленя і переслїдованя є менше більше всюди однакі. Звертаю лише бачність на мої жалоби в численних інтерпеляциях з сеї области в сїй палатї. Они похожі на ті жалоби, які підносять наші брати про форми национального переслїдованя на сьвітских областях в Галичинї.

Сьвітский спосіб гнобленя в Галичинї а церковний в Буковинї похожі на себе, лише наслїдки є инші, як і области гнобленя є зовсїм ріжні. Сьвітскі житєві уладженя є випливом практичних житєвих потреб, так сказатиб, прозою народного житя, а церковні вияви житєві є випливом чутя і серця в житю народів.

Кривди заподївані на тій области відчуває нарід як тїлесні рани, а о много довше, глибше і болючійше впливають сї кривди на почуваня народу.

Відкрию лише одну розятрену болячку з нашого страданя на тій нїві, а она буде промовляти про цїле наше положенє.

Що не повело ся ще з руского духовеньства зволощити, се зроблено нешкідливим иншою дорогою. Щоби нас Русинів вразити в саме ядро і скільки можна знищити самих собою, попала биковиньска церковна власть на диявольский замисл, щоби між Русинами оживити москвофільство петербурского всеславяньского „Благотворительного комітету“.

Цїль, яку мають при тім сї панове, є двояка. Передовсїм треба Русинів розбити на два табори, щоби они взаїмно себе нищили. Відтак се дає нашим противникам добре оруже в руки, чорнити австрийских Русинів в горі, обвиняти їх о кокетованє з Петербургом зовсїм за проводом польских володарів в Галичинї.

Они зовсїм не зважають на грозу такої іграшки для себе самих і австрийскої держави. Але найновійші події в тім напрямі в Галичинї, в Буковинї, в Петербурзї і в Москві висувають зовсїм инші образи для будучини австрийско-угорских пограничних країв, як собі можуть уявити австрийско-польскі власти у Львові і церковні власти австрийскі на Буковинї. Они робили обчисленя без Москалів. Паломництва виплеканих серед Русинів „істинно-русскіх людей“ з Галичини і з Буковини до Петербурга і Москви, справа Мончаловского, подія з повернувшим в Петербурского поломництва війтом Захарчуком з Чех, се цьвітки, на котрі годить ся всеж таки звернути бачність.

Паломництво „істінно-русскіх“ т. зв. старорусинів в Петербург і Москву не має нїчого

спільного з рівночасною їздою представників инших народностий. Сі устроюють такі поїздки яко політичні маневри в інтересі свого народу і народности — чи розумно се або ні, в се не вдаю ся — они все остають вірними свому народови, як і перед тим, але наші Богатирец, др. Евгеній Гакман, др. Евгеній Козак, Ґлєбовіцкий, Дудикевич і инші їдуть там уже яко перероблені „істінно-русскіє люди“ і вертають в тій цїли, щоби всїх австрийских Русинів повернути на „істінно-русскіх!“ (Слухайте! слухайте!)

З того видно, що австрийскі Русини приневолені вести боротьбу на два фронти, з одного з австрийскими сусїдними народами о свої народні права на сьвітскім і церковнім полї а з другого боку боротьбу проти петербурских впливів о єствоване своєї народности.

(Конець буде).

Державна рада.

На суботнїшнім засїданю палати вельмож відбули ся вибори до делеґаций; з Галичини вибрано трех делеґатів і одного заступника.

П. Бернрайтер мотивував своє внесенє в боснїйскій справі. Внесенє переказано комісиї. Відтак п. Гельферт мотивував внесенє в справі охорони творів штуки і історичних памяток. По приділеню внесеня Гельферта окремій комісиї, приступила палата до буджетової розправи. По промові референта Нібавера забрав голос пос. Скене; виводив, що вже тепер стоїмо супроти недобору, який в 1910 р буде значно більший. Лучає ся також і в инших державах, що мінїстер скарбу є непопулярний, але власне в тій непопулярности повинен мінїстер видїти свої гордощі.

П. Ґрабмаєр вказує на нерівномірність в буджетї, обговорює подрібно фінансову нужду; до сего долучує ся ще боснїйска справа і відносини з Угорщиною, все ще напняті. Бесїдник виступає проти інституциї мінїстрів земляків, які є радикалами і з якими одноцїльне правлїнє є неможливе. Стверджує, що сучасний парлямент в двох послїдних роках зовсїм не відповів ожиданям. Бесїдник звертає ся проти наглих внесень, ставлених в посольскій палатї і кінчить бажанєм, щоби остаточно раз полагоджено національні спори і ріжницї між хлїборобниками а заступниками промислу.

П. Ранда обговорював язикову справу в Чехах, згоджуючи ся з виводами п. Ґрабмайра.

Кн. Шварценберґ заявив, що голосує тим радше за буджетом, позаяк правительство старає ся виключити полїтику з адмінїстрациї.

Опісля промовляв президент мінїстрів бар. Бінерт і мінїстер скарбу Білїньский, по чім принято буджет і фінансовий закон в другім і третім читаню. Принято також внесеня комісиї в справі попираня воздушної плавби; в тій справі промовляв мінїстер просьвіти Штірґк і заявив, що розпочато переговори що до утвореня для технїки воздушної плавби катедри на віденьскій полїтехнїцї.

До окремої комісиї для обрад над внесенями Гельферта в справі охорони історичних памяток вибрано між иншими з Галичини ґр. Лянцкороньского. На тім закінчено наради і замкнено засїданє. Речинець слїдуючого засїданя буде поданий письменною дорогою до відома палати.

Полїтичний огляд.

Австро-Угорщина.

Кореспонденция „Centrum“ звіщає, що однодушне поступованє славяньского союза заколибане, позаяк деякі сторонництва, які входять в єго склад, повзяли ухвали, не питаючи о згоду цїлого союза. Молодочехи заявили ся в ухвалї за законом про повновласть, що викликало огірченє решти славяньских послів. Таку саму ухвалу повзяв полуднево-славяньский союз. Найдальше пішли чеські хлїборобники, словеньский клюб і ґрупа Странского, які внесли 57 наглих внесень, не просячи о позволенє союза і не чекаючи на формальну ухвалу союза в справі дальшого становища супроти правительства. На засїданю мужів довіря союза не прийшло до нїякої ухвали над питанєм, чи договор з Румунїєю належить поборювати обструкциєю. По думцї москвофілів, полудневих Славян і католицко-народного сторонництва належало би понехати обструкцию а держати ся лише опозициї. Також „Slav. Corresp.“ стверджує що однодушність не лучить вже сторонництв, приналежить союзоси, тому єствоване славяньского союза само собою знищене. Формальні ухвали славяньского союза ще доси не запали. Бар. Еренталь візвав п. Шустершіча на нараду, на якій без сумнїву обговорювано справу договору з Румунїєю. В „N. fr. Presse“ помістив п. Шустершіч статю, в якій дає до пізнаня, що завдяки деяким уступкам правительства можна буде відступити від наглих внесень.

Цїсар приняв в суботу Люкача на послуханю і вислухав з занятєм єго предлогу, застерігаючи собі рішенє. Монарх виявив бажанє, щоби Люкач полишив ся у Відни аж до дальшого розпорядку. Велику несподїванку викликало се, що місто Кошута був Люкач на послуханю у цїсаря і одержить мабуть місию утвореня кабінету. В Будапештї твердять, що се буде переходовий кабінет а остаточна полагода пересиленя буде відложена до осени. В клюбі независимцїв прийшло в пятницю до демонстрациї проти Кошута.

148 послів підписали заяву, звернену властиво проти Кошута а крім того в розмовах і відзивах независимцїв дає ся замітити, що Франц Кошут тратить що раз більше довірє у власнім сторонництві, по причинї своєї непослїдовности чи то з надмірного опортунїзму.

Заграниця.

В суботу приняв цїсар Вільгельм, який перебуває в Кільонії, канцлєра Більова на авдиєнциї. Канцлєр просив цїсаря, щоби удїлив єму сейчас відпустку, одначе цїсар відмовив єго просьбі, причім заявив, що після однодушного пересьвідченя союзних правительств скоре полагодженє фінансової реформи є житєвим питанєм для внутрішної полїтики, як неменше для становища держави на вні. Серед тих обставин цїсар не може вволити просьбі о відпустку, а не може оно стати ся скорше, поки працї около реформи державних фінансів не видадуть вислїду позитивного і можливого по принятя для союзних правительств.

При тїснїйших виборах в Голяндиї, які відбули ся 23. с. м., вибрано 13 лїбералів, 5 демократів, 6 социялїстів, 20 антіреволюционерів і 9 з партиї історичних християн. Після сего новий парлямент складає ся з 25 католиків, 23 протестантів, 12 з партиї історичних християн, 25 лїбералів, 8 демократів і 7 социялїстів. Отже число послів правицї в новім парляментї виносить 60, лївицї 40 проти 49 зглядно 51 послів в давнім парляментї. В Амстердамі вийшов оден социялїст проти лїберала, а оден проти християньского кандидата. Дотеперішний президент парляменту Роель впав в Утрехтї проти кандидата партиї Куйперияньів. Вислїд є отже такий, якого побоювали ся лїберали. Супроти 60 послів правицї стоїть лише 40 послів лївицї.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** Ві второк: руско-кат.: Тихона еп.; римо-кат.: *Петра і Павла.* — В середу: руско-кат.: Мануїла, Савела м.; римо-кат.: Емілїї.

— **На безплатні рускі книжки шкільні** для убогих учеників народних шкіл в 1909/10 шк роцї призначила краєва рада шкільна отсї квоти для поодиноких повітів відповідно до числа дїтий, які ходили справдї до школи (се число дїтий подане в скобках): повіт Бібрка (17236) 897·99 К, Богородчани (7760) 404·29 К, Борщів (13020) 678·39 К, Броди (14702) 765·99 К, Бережани (14910) 776·85 К, Березів (1208) 62·93 К, Бучач (16456) 857·35 К, Цїшанів (12452) 648·74 К, Чортків (14112) 735·28 К, Добромиль (14502) 755·58 К, Долина (14024) 730·64 К, Дрогобич (18275) 952·12 К, Горлицї (2492) 124·71 К, Городок (9632) 501·85 К, Грибів (1672) 87·13 К, Городенка (9533) 496·66 К, Гусятин (14663) 763·96 К, Ярослав (22664) 1180·78 К, Ясло (978) 50·97 К, Яворів (11324) 589·99 К, Калуш (12938) 674·06 К, Камінка (15342) 799·36 К, Коломия (17790) 926·85 К, Косів (8652) 450·79 К, Коросно (1400) 72·94 К, Ліско (6047) 315·08 К, Львів місто (17902) 932·69 К, Львів замісто (27164) 1415·28 К, Ланьцут (384) 19·99 К, Мостиска (12270) 636·29 К, Надвірна (7236) 376·99 К, Новий Санч (2422) 126·19 Печеніжин (4395) 228·99 К Підгайцї (13095) 682 К 27 с, Перемишль (18528) 965·35 К, Перемишляни (14425) 746·35 К, Рава (11927) 621·39 К, Рогатин (17896) 632·39 К, Рудки (9661) 503·36 К, Самбір (12500) 651·25 К, Сянок (13179) 686·61 К, Скалат (10294) 536·33 К, Снятин (10413) 542·55 К, Сокаль (18176) 946·99 К, Станиславів (20194) 1052·09 К, Старий Самбір (9055) 471·79 К, Стрий (15842) 825·38, Стрижів (592) 30·83 К, Тернопіль (20384) 1061·99 К, Товмач (16305) 849·49 К, Теребовля (11749) 612·15 К, Турка (6124) 319·07 К, Заліщики (9703) 505·57 К, Збараж (8729) 454·77 К, Зборів (7109) 370·37 К, Золочів (19332) 1007·19 К, Жовква (13494) 703·02 К, Жидачів (11992) 624·77 К. Разом (686055 учеників) 35744 02 К.

— **З Лисовець** (пов. Заліщики). Дня 6. червця с. р. обходила парохія Лисівцї торжество посьвяченя угольного каменя під нову церков. По вечірни стануло при гарно прибранім на се престолї, на фундаментах нової церкви, чотирох сьвящеників. Оден з оо. Василиян виголосив хорошу, відповідну проповідь, в якій загрів до ревної працї при будові нової церкви. Трийцять лїт вже носили ся мешканцї Лисовець з гадкою будувати сю церкву, та аж тепер приступлено до єї будови. І так на Подїлю стають одна по другій величаві церкви. Доси стояли на Подїлю маленькі стародавні церкви, що не могли помістити і $^1/_4$ части вірних, аж тепер зачинають що раз ширити ся гарні і величаві храми Божі. Може довго ще були би стояли у нас сї маленькі деревляні убогі церковцї, які ще в многих парохіях на Подїлю находять ся — треба було аж польских костеликів, які з кождим днем збільшають ся, щоби нас Русинів заохотити до будови нових красших домів Божих. А так були би ми ще довгі лїта тиснули ся в тїсних церковцях, або ходили до костелів. Видно, що ми лїниві і для Бога і для себе, що треба нам аж від чужинцїв на нашій земли учити ся. Церков зачала ся будовати за старанєм місцевого душпастира о. Коростіля, який хосенно працює для добра своїх порохіян. Ми були сьвідками, як ті люди, що до недавна були темні, стають поволи прозрівати, чого доказом була гарно віддана штука „Знїмчений Юрко“, яку відіграли того вечера місцеві селяни, як також гарні співи — на мужеский хор, а відтак мішаний. На представленю було много інтелїґенциї з околицї — і селян. — *Гість.*

— **Київский музей** одержав від д. Данила Щербаківского збірку писанок (900 штук) так, що має їх тепер поверх 3.000 з незвичайно гарними ріжнобарвними десенями. Писанки випорожнюють ся, вистелюють ся ґіпсом і напивають ся на картон. • („Рада“).

— **Український письменник** Василь Доманицкий, який лїчить ся на грудну недугу в Закопанім, занепав так тяжко на здоровлю, що мусїв перенести ся з приватного мешканя до санаториї д-ра Друского і лежить в ліжку та не може лїтературно працювати.

— **Зміна букв.** На вивісцї школи ім. І. Котляревского в Полтаві змінила городска управа букви „і“ на „и“ так що напись на вивісцї виглядає: „Школа имени И. Котляревского“. Городска управа зробила се з наказу шкільних властий російских, бо Москалїв колить в очи буква „і“.

— **Перші ученики** прив. рускої ґімналиї в Копичинцях. Дня 24. с. м. здало 23 учеників прив. рускої ґімназиї в Копичинець в рускій ґімназиї в Тернополї іспит до 2 кл. ґімн.

— **З Угорскої Руси.** Від того часу, як угорске правительство внесло проєкт нового виборчого закона, що не признає права голосованя неписьменним, по Угорскій Руси пішов клич, щоби засновувати курси для неписьменних і наслїдки єго кличу починають денеде вже проявляти ся. Відчуваючи потребу поучаючих книжочок для народу, вихованцї дух. семінариї в Мункачи почали видавати дешеві книжочки для народу, що будуть продавати ся по 4 і по 2 сот., а убогим роздавати муть ся даром. Перша така книжочка вже появила ся і містить чотири оповіданя. Збірка написана на угро-рускім язицї. Фонди на виданє сеї книжочки роздобули семінаристи із складок рускої інтелїґенциї. Разом з заходами коло просьвіти серед угорских Русинів виникає і розуміне потреби працювати над економічним поліпшенєм житя селянства, чому сприяє теперішний мінїстер хлїборобства Дараний.

— **Кара на київску »Раду«.** Київский ґубернатор наложив 100 карб. кари на редактора „Ради“ д. М. Павловского за заміточку „Мазепиньске сьвято“ в 115. ч. у відділї „Українцї на Буковинї“ (12 рядків). В разї незаплаченя грошевої кари має д. Павловский відсидїти три дни арешту.

— **Град.** Вчера вечером коло 8. години перетягнула туча понад Любінцями в Стрийщинї.

Серед громів падав густий град і здаєсь мусів наробити шкоди на полях.

Дня 24. с. м. по полудни падав град і шаліла буря понад околицею Калуша і Станиславова. Землеплоди на полях і в огородах витовчені до тла. В Станиславові плили улицями справдішні ріки. Каварня „Габсбурґ“ була залята водою. Між населенєм навіщених градом околиць настала розпука, бо грозить єму голод.

Того самого дня лютувала буря з громами і градом над селами Рудеччини: Ясенів, Тулиголови, Мални, Хлопи, Бучали і Литовки. Найбільше потерпіли села Тулиголови і Мални, де град знищив всьо збіже на полях і садовину в огородах. Буря повиривала багато дерев з корінями, а багато поломала. Ріки Верешиця і Стрвяж виляли і занесли намулом сусідні поля і сіножати.

— **Іспит зрілости в ґімназиї в Бережанах** відбув ся в днях 7. до 15. червця під проводом директора ґімназиї з Сокаля Г. Копії. До іспиту приступило 61 публичних учеників, 2 приватистки і 1 екстерніст. Здали іспит в І. відділї: М. Богданьский, Дим. Бойко, Мих. Цуприк, М. Гірш, Степ. Глїбовицкий, Б. Кавалковский, Никол. Клецор, Д. Маєр, Атаназий Мидляк, І Опела (відзн.), Омелян Пєцлавский, В. Полис, Е. Ромах, З. Ротенберґ, К. Санковский, Роман Ставничий, Т. Шафран, Т. Шетцель (відзн.), К. Шемчина, Д. Шульман, М. Талєр, В. Травиньский, Степан Волошиновский (відзн.), Д. Зіґман (відзн.), А. Зельнікер (відзн.) і Мария Дзьоба (приватистка). Репробовані 3 публичні ученики на 6 місяців і один екстерніст на рік. В другім відділї дістали сьвідоцтво зрілости: Теодор Анїн, Володимир Бемко, Л. Бірнбаум, Як. Чикета (відзн.), Ів. Хичій (відзн.), З. Давидович (відзн.), Я. Дорфман, Юліян Филиповский, Б. Фліш, Г. Фрейфельдер (відзн.), Мирон Гарбачевский, Никол. Гаврилишин (відзн.), Г. Ґольдштайн (відзн.), В. Горн, Володимир Ґерета (відзн.), М. Гельман (відзн.), Теодор Гула (відзн.), В. Кулаковский, М. Курирок, Лев Лепкий, Іван Музика (відзн.), М. Нейман, Г. Погорілєс (відзн.), В. Пшибильский (відзн.), М. Серафим, Осип Скасків, Іван Соневицкий, І. Табак (відзн.), Осип Турчин, Волод. Вачків, К. Зїлиньский і Матильда Соловска (приват.).

— **Огонь.** В місточку Тлусте коло Заліщик вибух дня 23. с. м. великий пожар і знищив около 50 домів, а між ними 35 християньских. Причиною нещастя було вудженє ковбас різником. Оден жид і жидівочка тяжко попекли ся. З пожару мало що дало ся уратувати.

— **Пожар в горах.** З Зеленої коло Наднірної доносять, що там згорів до тла ловецкий дім кн. Генрика Ліхтенштайна, що стояв самотно на »Зелениці«. Дім був замкнений і незаселений, тому огонь міг взяти ся лише з підпалу. З домом згоріло всьо уряджене в сїмох кімнатах. Шкода виносить 15 тисяч корон і була обезпечена.

— **Буря на Чорнім морю.** Доносять із Севастополя, що від кількох днів шаліє на Чорнім морю велика буря, якої давно там не бувало. До того лиє безупинно дощ. Така буря шаліла там ще в 1855 роцї, підчас якої на берегах Криму розбило ся чимало кораблїв союзної ескадри, причім згинуло півтора тисячки людий.

— **Дрібні вісти.** Деканом фільософічного видїла на львівскім унїверситетї вибрано проф. д-ра Йос. Нусбавма-Гіляровича. — На почтї в Грибові арештовано одного з возьних, якого підозрівають о крадїж грошевих листів з Америки.

Оповістки.

— **Молодїж Р. Тов-а педаґ.** у Львові устроює ві второк дня 29. червня в салї бурси (ул. Крижова) аматорску виставу: „Перехитрили“. Початок о 6. год. вечер. Вступ вільний.

— **Практичний курс язика нїмецкого** для молодїжи з рамени філїї Р. Тов-а педаґоґічного відбуде ся підчас ферий с. р. в Тернополї. Курс буде тревати від 15. липня до 1. вересня і буде обнимати два або три відділи. На курс сей може бути принятий лише сей, що скінчив що найменше трету клясу шкіл народних, а на два висші степенї ученики шкіл середних всїх кляс. Лекциї будуть відбуватись щоденно і для кождого відділу осібно. Оплата за цїлий курс виносить лише 16 К. Зголошеня, найпізнїйше до 3. липця с. р. принимає проф. Іван Борусовский, Тернопіль ул. Костюшка ч. 20 від 2—4. год. по полудни.

— **Іменованя.** Намісник поручив управу староства в Лїску секретарови намісництва д-рови Адамови Бальови. — Намісник іменував рах. офіцияла намісництва Вінк. Здановича рах. ревідентом асистента рах. Стан. Керекярта рах. офіция'лом, а рах. практикантів Стан. Бромовича і Олекс. Тирпака рах. асистентами намісництва. — Намісник іменував офіциялів намісництва Ґвід. Домічка і Олекс. Турского адюнктами дирекциї помічничих урядів намісництва, канцелїста Стан. Онишкевича офіциялом нам., канцелїста Франца Найсарка повіт. секретарем, Ант. Турковского, Мар. Галаєвского і Фр. Ґолецкого канцелїстами намісництва.

— **З зелїзниць.** Дирекция зелїзниць державних у Львові розписала ліцитацию на доставу зелїза вальцованого, бляхи, шруб і ріжних товарів зелїзних на рік 1910. Близші услівя і формулярі оферт можна дістати в бюрі 4. Дирекциї від 1. до 19. липня с. р. Оферти можна вносити до 20. липня с. р. 12. година в полудне.

Посмертні † оповістки.

— **Николай Городницкий**, старший лїкар в Золочеві, упокоїв ся дня 25. с. м. в 47. роцї житя В. є. п.!

Наука, штука і лїтература.

— **Нові книжки.** Недавно вийшли в Коломиї у видавництві „Загальної бібліотеки“ такі книжки: *Богдан Лепкий*: „Начерк історії української лїтератури“, кн. І; *Ів. Левицкий*: „Запорожцї“; *Ля Фонтен*: „Байки“, в перекладї Л. Селяньского; *Карпенко-Карий*: „Суєта“ (з вступом і поясненями Б. Лепкого). — У Львові вийшли нові книжки: *Михайло Лозиньский*: „Українство і москвофільство серед українсько-руского народу в Галичинї“; *Михайло Драгоманів*: „Пропащий час. Українцї під московским царством (1654—1876)“ з передмовою Мих. Павлика; *Микола Залїзняк*: „Як французскі селяни собі землю добували?“

Хлїборобска вистава в Стрию.

В добробутї народу єсть його сила й значінє!

Зрозумів те наш народ, двигнувсь з просоня та взявсь запопадливо до дїла. Позбавлений висших верств, великих капіталів, промислу і торговлї, 95-ти процентовий хлїборобский народ поняв, що треба здвигнути хлїборобство після засад новітної господарки, створити рільничий промисл, скріпити всї віти рідного ремесла і спільницким ладом добути материяльні средства та капітали, щоб станути на сильних, непоборимих основах та заняти гідне місце серед семї инших культурних народів.

І кинувсь наш народ до працї над собою самим.

Взявсь до науки, пізнаня засад новітної господарки, примінюваня їх в житю, створеня власного спілкового капіталу, орґанїзациї і скріпленя рідного ремесла, створеня і орґанїзациї рідного промислу рільничого, і здвигнувсь цїлий ряд економічних інституций, покривсь весь край спілками кредитовими, молочарскими, господарскими, торговельними і ремісничими.

Праця та лиш кількалїтна а вже слїди її видні на кождім кроцї.

За короткий вправдї се час, щоб обняти нашою працею всї віти народної господарки і осягнути на всїх полях тревалі запоруки постійного і належитого розвою всїх галузий господарства і рідного промислу, в поміж яких многі... многі лежать ще відлогом, то однак перші основи вже положені під велику будову власного добробуту, промощений вже шлях до лїпшої будучности.

Пора проте почислити свої сили, зробити перегляд своєї працї й їх вислїдів, пора уладити хлїборобску виставу, що далаб в першій мірі нам самим змогу оцїнити ту нашу працю, її вартість, рівнож її інтензивність, пізнати її користи і вислїди, розглянути її браки і хиби і найти спроможність на підставі дотеперішних її вислїдів застановитись зріло, куди, в яких напрямах, якими шляхами має вона дальше пійти, щоб визволені з пут темноти, кайдан економічної неволї, розковані пійшли ми на зустріч сонця волї... свободи і зрівнались з иншими культурними народами в походї до вселюдского поступу.

Почин до такої вистави рішились ми дати і взиваємо отсим всїх, що їм добро нашого народа лежить на серци, до помочи в отсїм дїлї.

Се перший крок, перша проба в задуманім нами напрямі, не можемо проте наразї мати претенсиї, щоб зже при браку досьвіду в тім напрямі випала так, як подібні вистави инших народів. Ми далекі від того, щоб дати повний образ многосторонної хоть певно недосконалої продукциї рільничої і промислової нашого народа і ми лиш для першої проби і почину хочемо подати поодинокі зразки нашої рідної продукциї, а то продукциї рільничої, довговіковим досьвідом нашого народу виплеканої, як продукциї рільничо-промислової, торговельної і ремісничої, до якої нарід наш виявляв завсїгди незвичайний хист і цїкавість. В кождім однак разї дасть нам та вистава спроможність подати єсли не суцїльний то зразковий образ нашого економічного розвою, становити буде приготованє для будучої, великої, повної, краєвої господарско-промислової вистави.

Вистава розпадатись буде на слїдуючі дїли:

І. Господарство рільне: 1) рільництво, 2) садівництво, 3) пасїчництво, 4) молочарство, 5) годівля дробу і кріликів.

ІІ. Промисл рільничий і ремесла: 1) ткацтво, килимкарство, орнаментика народна, 2) кошикарство, 3) вироби деревні (боднарство, теслярство, ґонтарство), 4) гончарство, 5) мосяжництво, 6) дахівкарство, 7) білошкірництво, 8) кушнїрство, 9) шевство.

В цїли належитого і плянового обісланя вистави подаємо отсї інструкциї:

Виставцї рільники, в особенности ті, що ввели у себе досьвідні поля, або завели у себе взірцеві господарства, як неменш визначнїйші господарі, мають сейчас ті роди збіжа і городовини, що їх наміряють виставити, належито виплекати т. є. виплекати дорідні колоси і надіслати малий снопок тихже враз з корінями, лїтру-дві зерна того збіжа. Так само належить поступити з огородиною, конюшинами і пашними травами, кіньским зубом, кукурудзою, надсилати знаменнїйші окази бураків, огірків, морков, бараболь і т. п. зібрати малі колекциї (жмути) шкідників ростинних і присилати малі моделї (взірцї) чи фотоґрафії, а при менших предметах ориґінали ріжного рода уживаних в господарстві особливших знарядів рільничих пр. плугів, борон, сап, бабок до кіс, грабок до кіс, кушок, цїпів і їх вязань, капиць, серпів ковальскої роботи, жорен, знарядів домашних до нищеня ростинних шкідників і т. д., подати взірцями способи плетеня вінцїв при обжинках, капелюхів соломяних, приборів з сїтника пр. файок, цибухів і всїлякого рода виробів хлопячих з сїтника і соломи і надсилати взагалї все, що ориґінальнїйше.

Що до садівництва: виплекати дорідні овочі і надіслати знаменнїйші окази тих овочів, їх насїнє, сушені овочі, всїлякого рода перетвори тих овочів пр компоти, конфітури, наливки овочеві, вина овочеві, і т. п.

Що до пасїчництва: надіслати моделї всїлякого рода домородних а практичних приладів пасїчничих, меди, перетвори з них, як наливки, кандизовані медом овочі і т. п.

Що до дробу: надсилати виплекані знаменнїйші окази расових курий, качок, гусий, індиків, каплунів, пантарок, голубів, кріликів, моделї ріжних клїток і т. п.

Що до ткацтва: виплекати дорідні колоси льну і конопель, надіслати малий снопок тихже з корінєм, зерна льну і конопель тих, всїлякого рода знаряди як терлицї, гребенї до чесаня, прядиво, моделї шушарень конопель, всїлякого рода домородних а практичних знарядів ткацких, знарядів до тисненя олїю, ступ до битя олїю, макухів і т. п. позачинані як також викінчені полотна, килини, ліжники, верети, домородні а практичні килимкарскі приряди.

Що до орнаментики: надсилати вишивки всїлякого рода, писанки, різьби, вироби з наперу для окраси хат і т. д. евентуально фотоґрафіями і моделями.

Що до кошикарства: надсилати всїлякого рода прути з представленєм ріжних фаз (степенїв) їх оброблюваня, способів їх сортованя, пареня, кошицї, позачинані як також викінчені коші, кошики і инші вироби, вироби з лика, моделї стільцїв, крісел, софок, канапок, столиків і сповідальниць.

Що до виробів деревних і будівництва: подати перекрої особливших оказів дерев, представити розвій нашого теслярства, боднарства, ґонтарства і будівництва моделями чи фотоґрафіями, надсилати в моделях, фотоґрафіях, а що до поменших річий в ориґіналї всїлякого рода знаряди, представити ріжні степенї оброблюваня материялів, розвою цїлого ґонтарства від кльоца до ґонт, цїлого боднарства, надсилати моделї чи фотоґрафії всїлякого рода дотичних знарядів, відтак моделї чи фотоґрафії церков, хат і будинків господарских, дальше всїляких приладів домашних, лопат, коцюб, колисок, тарелїв, нецок, масничок, лижок, колотушок, ящиків, варех, полонників, решет, сит, сїльничок, лижок, забавок дїточих, мужицких окрас як: топірцїв, палиць, порошниць, чарок, дальше тарахківок, вітрачків, моделї хрестів придорожних, углярок, клїток, самотрісків, все то по можности в ориґіналї.

Що до гончарства: надсилати моделї варстатів і приладів до виробів з глини і ориґінальнїйші ринки, миски, макітри і т. д. кафлї з ґлязурою і без ґлязури і т. п.

Що до мосяжництва: надсилати так само моделї дотичних варстатів і приладів, відтак ориґінально вироблені перстенї, пістолї, порошницї, ґузики, спряжки, хрести, медалї і инші окраси і т. п.

Що до инших згаданих висше дїлів промислу і ремесла належить в подібний, як висше, примірово лиш начеркнено поступати і надсилати все, що лиш потрібне для повного представленя їх теперішного розвою.

Виставцї зволять як найскорше а найдальше до 10. серпня с. р. зголоситись з поданєм, що виставити хочуть. Не підлягаючі зіпсутю предмети належить прислати до 1. вересня а

овочі і підлягаючі зіпсутю річи найдальше до 16. вересня. Пізнійші зголошеня і присилки не будуть увгляднені.

Виставець має предмети, які наміряє виставити, власним коштом надіслати, як також сам оплатити кошти пересилки тихже зелізницею чи почтою. Виставці преміовані мають надіслати свої медалі, дипльоми, листи похвальні. Кошти довозу з зелізниці чи почти і відставленя до зелізниці понесе Краєвий союз господарско молочарский в Стрию.

Виставці, які наміряють предмети надіслані на виставу продати, мають подати те до відома Краєвого Союза господарско-молочарского в Стрию і подати заразом ціну тихже.

Предмети продані в часі вистави будуть могли відобрати набувці доперва по скінченю вистави.

Оцінююча Комісия видавати буде по скінченю вистави листи признаня і ріжного рода премії. Бажаним булоб, щоб родимці, котрі мають колекциї чи збірки ориґінальних а цікавих виробів з нашого промислу домашного, зволили ті збірки прислати а за те Краєвий Союз господарско-молочарский в Стрию обовязує ся відіслати їх збірки оплатно і за реверсом в цілости.

Вистава зістане отворена дня 19. вересня с. р. в великій і побічних салях »Народного Дому« в Стрию і тревати буде до 26. вересня с. р. включно. Подрібних пояснень уділяє Кр. Союз молочарский в Стрию.

До Вас, рільники, промисловці, ремісники, відзиваємось: шліть на свою виставу все що найліпше, найкрасше, ориґінальне, та й вартне виду.

До Вас інтеліґенцие звертаємось з горячим зазивом розвести як найширшу аґітацию, доложити всіх зусиль, щоб вистава належито і добірно була обіслана.

В особенности Ти, молодіже академічна, технічна, шкільна, Ви учителі, учительки, патриотичне жіноцтво, сьвященики, урядники, народні інституциї, специяльно виділи читалень, філії Просьвіти, Сільского господаря, Соколів і Січий, возьміть горячо собі до серця почетне завдане осьвідомити народ о вазі такої вистави для нашої будучности, возьміть провід в тім всенароднім ділі і доложіть всіх зусиль, щоб показати нашу запопадливу, муравельну працю і образ нашого культурного і економічного розвою.

Діло, за котре беремось, не легке, вимагає богато труду, коштів і зусиль не лиш одиниць але всього найширшого загалу, всьої суспільности. Уладжуємо виставу власними скромними фондами без піддержки зі сторони держави і краю. Поможіть проте всі, що Вам добро нашого народу, на серци лежить материяльними обильними жертвами в сьому ділі, бо кошти такої вистави дуже значні. Датки просимо слати на адресу Краєвого Союза господарско-молочарского в Стрию.

Ми певні, що наша суспільність і наші народні інституциї сповнять в тім взгляді свій обовязок.

Родимці! Вага нашої вистави для дальшого розвою нашого народа того рода, що ціла суспільність обовязана випружити всі свої сили, весь свій досьвід і змисл господарчий, щоб вистава випала як найкрасше, як найповажнійше і дала в приближеню суцільний образ нашого теперішного розвою.

Тож до діла! Покажім, що в нас сила, що ми вже не ті, що колись, що ми народ тямучий зорґанізований, самосьвідомий, який вміє орудувати своїм добром, запопадливий, вміючий добувати собі сил, прямуючий до поступу, до сьвітла... волі.

Заворушіть ся найдальші грубини всенародного моря, стрініть з одушевленем сей зазив і поклик, викресіть з свого внутра завзятє, постоянність в довершеню сього діла і поможіть гідно повести діло.

Від Управи Краєвого Союза господарско-молочарского в Стрию: *др. Іларий Бачиньский, о. Лев Горалевич, др. Евген Олесницкий, о. Никола Матковский, о. Никола Гошовский, Ярослав Кисілевский, Михайло Тюн, о. Остап Нижанковский, о. Северин Борачок, Александер Денис Сембратович.*

За пасічнину секцию Краєвого Союза господарско-молочарского в Стрию: *о. М. Михалевич, о. Ю. Дуткевич, о. Н. Гошовский, проф. Л. Гаваньский.*

За філію Тов-а „Просьвіта“ в Стрию: *др. Єронім Калитовский, Вінкентий Миклясевич.*

Від Управи Тов-а „Народний Дім“ в Стрию: *Іван Ревакович, о. Кость Петрушевич, Йосиф Сілецкий.*

За Тов-о „Міщаньска Бесіда“ в Стрию: *Володислав Варивода, др. Роман Перфецкий.*

За Тов-о „Руских Женщин“ в Стрию: *Йосифа Бобикевичева, Іванна Вітковицка.*

За Тов-о „Боян“ в Стрию: *о. Володислав Сельский, Тома Яцкевич.*

За філію Тов-а ґімн. „Сокіл“ в Стрию: *Володимир Дутка, Володислав Калуский.*

За місцевий комітет в Стрию: 72 підписи.

Телеґрами

з дня 28. червця.

Марієнбад. Урядово донесено, що анґлійский король Едвард і сего року прибуде до Марієнбаду.

Берлін. Berl. Morgenpost доносить, що Туреччина вповні приготовала всьо до війни з Грециєю.

Кольонія. Köln. Ztg доносить з Берліна, що великі держави не полагодили прихильно желань Туреччини в справі Крети.

Петербург. В останних днях занедужало тут на холеру 58 осіб, а 29 з них померло. Хорих на холеру є тепер 506. Від 29. мая занедужало на холеру 744 осіб, а померло 211.

Царгород. Сесия парляменту, яка мала закінчити ся 13. липня, буде продовжена на один місяць.

Штокгольм. В честь прибувшої царскої пари шведский король дав на замку ґалевий обід, підчас якого оба монархи виголосили сердечні тоасти.

Берлін. Voss. Ztg пише, що кн. Більов рішучо уступить з хвилею полагоди реформи фінансів Німеччини.

Др. Богдан Барвіньский:

Зїзд галицкого князя Данила з угорским королем Белею IV. в Прешбурзї 1250 р. Історично-критична аналїза. Львів 1901. 16⁰ ст. 18. — Ціна 10 сот.

Прешбурський зїзд в справі спадщини по Бабенберґах. (Причинок до історії великого австрийского безкоролївя). Львів 1903. 8⁰ ст. 27.— Ціна 30 с.

Жиґимонт Кейстутович, великий князь Литовско-руский. Історична моноґрафія. Жовква 1905. 8⁰ ст. XIV+170. -- Ціна 2 К.

Zygmunt Kiejstutowicz, książę starodubski. Львів 1906. 8⁰ ст. 28. — Ціна 50 с.

Bogurodzicza dzewicza а історичні висновки д-ра Щурата. (В інтересї історичної правди). Львів 1906. мала 8⁰ ст. 41. — Ціна 20 с.

Історичні причинки. Розвідки, замітки і материяли до історії України-Руси. І. Жовква 1908. мал. 8⁰ ст. 170. — Ціна 2 К.

Історичний розвиток імени україньско-руского народу. Львів, мал. 8⁰ ст. 41. Ціна 40 с.

Дістати можна в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10.

Висока ц. к. Рада шкільна краєва апробувала видання Руского Товариства педаґоґічного і поручила їх до бібліотек шкільних і на нагороди пильности для дітий розпорядженем з дня 21. мая 1909 ч. 28.377.

В Рускім Товаристві педаґоґічнім набути можна:

1. Книжочки на премії в ціні від 0·10 с до 2 К 20 с.
2. Молитвенники по 40, 60, 70, 80 с, 1 К і 1 К 20 с.
3. Образки з молитвами і без — сотка від 1 до 10 К.
4. Медалики і хрестики сотка від 4 К до 20 К.

Через Товариство педаґоґічне можна замовляти також польскі книжки.

Адресувати: Руске Товариство педаґоґічне у Львові.

Руский молитвенник

красне нове видане для старших, молодших і пань — по ціні 40 с, 60 с, 70 с, 80 с, 1 К і 1 К 20 с продає

Руске Тов-о педаґоґічне у Львові.

РУСИНИ! Жадайте у всіх трафіках, торговлях і крамницях лише туток і паперців з першої галицко-руской фабрики Евгена Біліньского в Збаражи.

З доходу сеї фабрики йде 35% на будову церкви в Сеняві, 10% на школи і бурси тов. педаґоґічного, а 5% на сироти і вдови по сьвящениках.

Держім ся поклику:

Свій до свого!

Образи Шевченка, Хмельницкого, Котляревского, Лисенка від 6 – 200 К. Фіґурки з ґіпсу á 80 с і 1·20 К. Краватки, ґердани, сорочки, фартушки, шапки сокільскі і козацкі, альбоми, перфуми, спинки, брошки і шпильки з ґербом, тутки і паперці ріжного рода поручають. — *Склади „Сокільского Базару“ у Львові і Стрию.*

Для літників в Микуличині

є від 10. липня с. р. до винайму кількадесять комнат по 3 К. З цілим удержанем 5 К від особи і висше. Зголошеня приймають СС. Служебниці Преч. Діви Мариї в Станиславові, ул. Липова. 61 (5—10)

Телефон 788. — Конто щадниці почтової 25.261.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, ул. Руска ч. 20. (власний дім).

приймає обезпеченя будинків, збіжа і знарядів господарских, від шкід огневих під корисними услівями,

числить умірковані премії за обезпеченя,

ліквідує шкоди безпроволочно по пожарі,

уділяє обезпеченим членам з річної надвижки звороти.

За рік 1908 припадає на користь членів зворот 15%.

Поліси „Дністра“ приймає при позичках Банк краєвий у Львові і в Чернівцях, Галицка Каса Ощадности, Руска Щадниця і инші каси ощадности.

Через „Дністер“ можна асекуровати ся на житє в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові. Інформациї до обезпечень уділяють аґенциї „Дністра“.

Зголошеня письменних господарів о аґенцию приймають ся тілько з таких громад, де єще не робить инший аґент „Дністра“.

Фонди „Дністра“ 31/12. 1908 виносять: Фонд резервовий і резерва премій К 1,865.540·—; инші фонди К 458.564·—; разом **К 2.324.104·—**

Канцеляриї Товариства отворені для сторін від год. 8—3.

Розклад зелїзничих поїздів

важний від 1. мая 1909.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночи
Кракова	5·50	**8·55**	**1·30**	5·45	9·50
Кракова	7·25	9·50	—	**8·40**	**2·30**
Тарнова	—	—	1·10	—	—
Підволочиск	7.20	12·00	**2·15**	5·40	10·30
Черновець	8·05	—	**2·05**	5·58	9·30
Черновець	—	—	—	**6·40**	**12.20**
Станиславова	5·45	—	—	—	—
Коломиї,	—	10.20	—	—	—
Стрия	7·29	11·45	4·25	—	11·00
Пустомит	7·29	11·45	4·25	10·15*	11·00
Самбора	8·00	9·57	2·00	—	9·00
Любіня	8·00	9·57	2·00	9·00	11·45*
Рави рускої	7·10	12·40	4·50	—	—
Янова	8·05	1·15	5·00	9·25	10·10†
Брухович	7·10	10·05А	1·48Б	4·50	8·20
Брухович	8·15	12·40	3·27В	5·30Г	9·35В
Зимної води	5·50	7·25	1·10	5·45	9·50
На Підзамче:					
З Підволочиск	7·01	11·40	**2·00**	5·15	10·12
„ Бродів	7·01	—	**2·00**	5·15	10·12
„ Курович	—	—	11·19	—	9·39
„ Винник	8·07	—	11·19	3·26	9·39

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд	вечер	в ночи
Кракова	3·50	**8·25**	**2·45**	**7·00**	**11.15**
Кракова	—	8.40	6·12	7·35	**12·45**
Ряшева	—	—	3·30	—	—
Підволочиск	6·20	10·40	**2·16**	8·00	11.10
Черновець	6·10	9·35	—	—	10·38
Черновець	—	**9·10**	**2·23**	—	**2·50**
Станиславова	—	—	2·50	—	—
Коломиї	—	—	—	6·00	—
Стрия	7·30	—	1·45	6·55	11·25
Пустомит	7·30	10·35*	1·45	6·55	11·25
Самбора	6·00	9·05	—	3·40	10·45
Любіня	6·00	9·05	2·15*	3·40	10·45
Рави рускої	6·14	11·05	—	—	11·353
Янова	8·20	10·10	1·37†	3·40	6·30
Брухович	7.21	11·05	2·30В	5·50Г	8·34В
Брухович 6·14	9·00А	12·41Б	3·45	7·10	11·353
Зимної води	3·50	8·40	3·30	7·35	11·15
З Підзамча:					
До Підволочиск	6·35	11·00	**2·31**	8·29	11·32
„ Бродів	6·35	11·00	**2·31**	8·29	—
„ Курович	—	7·13	—	2·52	—
„ Винник	5·44	7·13	1·30	2·52	—

ЗАМІТКА: Поспішні поїзди печатані товстим друком. — *) Лише в неділї і сьвята від 16/5 до 18/9. А) Лише в неділї і сьвята від 1/7 до 31/8. — Б) Лише в неділї і сьвята від 1/6 до 30/9. — В) В неділї і сьвята а від 1/6 до 30/9 щодень.— Г) Щоденно від 1/7 до 31/8. — З) Лише в неділї.

Видає і відповідає за редакцию **Семен Ґорук.**

З друкарні В. А. Шийковского.